

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ"ט סִיוָן:

סֵדֶר לְקוּטִי מִוִּהְר"ן הַיְיִמִּי:

ד אַךְ צָרִיךְ לְקַבֵּל הַחֶסֶד בְּהַדְרָגָה, כִּי רַב הַחֶסֶד אִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל, כִּי הָיוּ בְּטָלִים בְּמַצִּיאֹת מַחֲמַת רַב הַחֶסֶד, כִּי אִין יְכוּלִין לְקַבֵּל רַב טוֹבָה (תַּעֲנִית כ"ג), וְצָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כְּלֵי וְצִנּוֹר לְקַבֵּל עַל יְדוֹ הַחֶסֶד. וְזֶה נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי יְרָאָה, כִּי עַל-יְדֵי יְרָאָה נַעֲשֶׂה חֲקִיקָה וְצִנּוֹר לְקַבֵּל עַל יְדוֹ הַחֶסֶד, בְּבַחֲיִנַת (בְּרֵאשִׁית מ"ט): "וּמַחֲזִיק מִבֵּין רַגְלָיו". רַגְל' הוּא בְּחִינַת יְרָאָה שֶׁהִיא בְּחִינַת סוּף, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (סוּף קהלת): "סוּף דְּבָר הַכֹּל נִשְׁמָע, אֶת הָאֱלֹקִים יִרָא", הֵינּוּ שֶׁעַל יְדֵי יְרָאָה שֶׁהִיא בְּחִינַת רַגְל', נַעֲשֶׂה חֲקִיקָה וְצִנּוֹר לְקַבֵּל בְּתוֹכּוֹ אֶת הַחֶסֶד. וְזֶה בְּחִינַת (בְּמִדְבָר י"ז): "וְהִנֵּה פָּרַח מִטָּה אֲהַרֵן לְבֵית לִוִי" הֵינּוּ שֶׁהַחֶסֶד – בְּחִינַת אֲהַרֵן, צָרִיךְ לְקַבֵּלוֹ עַל-יְדֵי הַכְּלֵי, שֶׁהוּא בְּחִינַת יְרָאָה סִטְרָא דְלִוִי, וְזֶה בְּחִינַת (תְּהִלִּים כ): "בְּגִבּוֹרוֹת יִשַׁע יְמִינוֹ":

ה וְעַקֵּר הַיְרָאָה נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי הַתְּגִלוֹת הַרְצוֹן, בְּבַחֲיִנַת: "רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה" (תְּהִלִּים קמ"ה), שֶׁעַל יְדֵי הַתְּגִלוֹת הַרְצוֹן נַעֲשֶׂה יְרָאָה, הֵינּוּ עַל-יְדֵי שְׁנֵתְגַלָּה שֶׁהַכֹּל מִתְּנַהֵג בְּרְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ בְּרָא הַכֹּל בְּרְצוֹנוֹ בְּלֵי שׁוּם חַיּוֹב כְּלָל, וּמַחֲיֶה וּמְקַיֵּם הַכֹּל בְּרְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִין שׁוּם חַיּוֹב הַטְּבָעִי כְּלָל, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה יְרָאָה, כִּי אֲזִי יֵשׁ שְׂכָר וְעֵנֶשׁ, וְשִׁיךְ לְהַתִּירָא מִפְּנֵי יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבָרְכָה (בְּרֵכוֹת ד): "וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד – אָמַר: שָׂמָא יְגָרָם הַחֲטָא"; אֲבָל כְּשֶׁאִין נִתְגַלָּה הַרְצוֹן וְסוּבְרִים שִׁישׁ חַיּוֹב הַטְּבָע, חַם וְשָׁלוֹם, וּכְאִלוֹ מִתְּנַהֵג הַכֹּל עַל-פִּי הַטְּבָע, חַם וְשָׁלוֹם, אִין שִׁיךְ יְרָאָה כְּלָל, כִּי אִין שְׂכָר וְעֵנֶשׁ כְּלָל, חַם וְשָׁלוֹם,

מֵאַחַר שֶׁהִכֵּל מִתְנַהֵג רַק בְּפִי חַיִּיב הַטָּבֵעַ, חֵם וְשָׁלוֹם. נִמְצָא
שֶׁעָקַר הַיְרָאָה - עַל-יְדֵי הַתְּגָלוֹת הַרְצוֹן:

וְהַתְּגָלוֹת הַרְצוֹן הוּא עַל-יְדֵי יָמִים טוֹבִים, כִּי כָּל אֶחָד
מֵהַיָּמִים טוֹבִים מִכְרִיז וְקוֹרֵא וּמְגַלֵּה אֶת
הַרְצוֹן, שֶׁהִכֵּל מִתְנַהֵג רַק עַל פִּי רְצוֹנוֹ בְּלִבּוֹ, בְּבַחֲיִנַת (וַיִּקְרָא כ"ג):
"מִקְרָא קֹדֶשׁ", שֶׁהַיּוֹם טוֹב קֹדֶשׁ קוֹרֵא וּמְכַרִּיז אֶת הַרְצוֹן בְּנִ"ל, כִּי
בְּכָל יוֹם טוֹב וְיוֹם טוֹב עֲשֵׂה הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עִמָּנוּ אוֹתוֹת נוֹרָאוֹת,
שֶׁהֵם הַפֶּךְ הַטָּבֵעַ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִתְגַּלֵּה הַרְצוֹן, שֶׁהִכֵּל בְּרְצוֹנוֹ, וְאִין
שׁוֹם חַיִּיב הַטָּבֵעַ כָּלֵל. בְּפִסָּח - יְצִיאַת מִצְרַיִם, שֶׁהוֹצִיאָנוּ
מִמִּצְרַיִם בְּאוֹתוֹת נוֹרָאוֹת. בְּשָׁבוֹעוֹת - מִתֵּן תּוֹרָה, שֶׁנִּתֵּן לָנוּ
הַתּוֹרָה בְּאוֹתוֹת נוֹרָאוֹת. בְּסִפּוֹת - הֶקֶף עֲנִי כְבוֹד. וְעַל כֵּן כָּל
יוֹם טוֹב וְיוֹם טוֹב מִכְרִיז וְקוֹרֵא אֶת הַרְצוֹן בְּבַחֲיִנַת **מִקְרָא קֹדֶשׁ**
בְּנִ"ל. וְעַל כֵּן הַיָּמִים טוֹבִים נִקְרָאִים רְגֵל, שֶׁהִיא בְּחִינַת יְרָאָה
בְּנִ"ל. כִּי עַל-יְדֵי יוֹם טוֹב, שֶׁהוּא הַתְּגָלוֹת הַרְצוֹן, עַל-יְדֵי-זֶה
נַעֲשֶׂה יְרָאָה בְּנִ"ל:

אֵךְ לֹא תָמִיד שׁוֹמְעִין אֶת קוֹל הַקְּרִיאָה שֶׁל יוֹם טוֹב, שֶׁמְגַלֵּה
אֶת הַרְצוֹן בְּנִ"ל, וְזֶה נִכָּר בְּשִׂמְחַת יוֹם טוֹב, כִּי כָּל אֶחָד
לְפִי מַה שֶׁמְרַגֵּשׁ וְשׁוֹמֵעַ אֶת קוֹל הַקְּרִיאָה שֶׁל יוֹם טוֹב, שֶׁמְכַרִּיז
וְקוֹרֵא אֶת הַרְצוֹן, כְּמוֹ-כֵן יֵשׁ לוֹ שִׂמְחַת יוֹם טוֹב, כִּי כְּשֶׁנִּתְגַּלֵּה
הַרְצוֹן, שֶׁהִכֵּל בְּרְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי יוֹדְעִים, שֶׁכָּל הַשְּׁעֵבוּדִים
וְהַגְּלוֹת וְכָל הַחֲכָדוֹת שֶׁל הָעַכְשָׁנִים, שֶׁהֵם מִכְּבִידִים עָלֵינוּ - עַל
כָּפָם יִנָּקֶם בָּהֶם הוּא יִתְבָּרֵךְ וַיִּגְאָלֵינוּ מִיָּדָם. אֲבָל כְּשֶׁסּוֹבְרִים, חֵם
וְשָׁלוֹם, שֶׁהִכֵּל עַל פִּי חַיִּיב הַטָּבֵעַ, אִין שִׁיךְ נִקְמָה בָּהֶם, מֵאַחַר
שֶׁהִכֵּל מִתְנַהֵג רַק עַל פִּי סֵדֶר הַטָּבֵעַ, חֵם וְשָׁלוֹם. וְזֶה בְּחִינַת
(תְּהִלִּים נ"ח): "יִשְׂמַח צְדִיק כִּי חָזָה נָקָם, פְּעָמָיו יִרְחֹץ בְּדַם הַרְשָׁע".

פְּעָמָיו דִּיקָא. הֵינּוּ עַל-יְדֵי "שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה" (דְּבָרִים ט"ז), שֶׁהֵם הַיָּמִים טוֹבִים שֶׁעַל יָדָם נִתְגַּלָּה הַרְצוֹן, עַל-יְדֵי-זֶה: 'יִשְׁמַח צַדִּיק כִּי חָזָה נָקָם' וְכוּ' כַּנִּל, וְכִמּוֹ שְׂכַת-טוֹב (שָׁם): "וַיֹּאמֶר אָדָם אֶךָ פְּרִי לְצַדִּיק, אֶךָ יֵשׁ אֱלֹקִים שְׂפֹטִים בְּאָרֶץ". דְּהֵינּוּ, שְׁנֵתְגַלָּה שִׁישׁ אֱלֹקִים שׁוֹפֵט בְּרָצוֹנוֹ, וַיֵּשׁ פְּרִי לְצַדִּיק וּבָהֶם יִנָּקֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה: "יִשְׁמַח צַדִּיק". וְזֶה בְּחִינַת שְׂמֻחַת יוֹם טוֹב, עַל-יְדֵי הַתְגַּלוֹת הַרְצוֹן שְׁנֵתְגַלָּה בְּיוֹם טוֹב עַל-יְדֵי קוֹל הַקְּרִיאָה, שֶׁהַיּוֹם טוֹב מְכַרִּיז וְקוֹרֵא אֶת הַרְצוֹן כַּנִּל, אֶךָ לֹא כָּל אֶחָד וְאֶחָד שׁוֹמֵעַ קוֹל הַקְּרִיאָה הַנִּל שֶׁל יוֹם טוֹב, כִּי יֵשׁ חַיּוֹת רָעוֹת דּוֹרְסִים וְטוֹרְפִים, וְהֵם חֲכָמֵי הַטְּבַע, שֶׁמֵּרְאִין בְּחֻכְמָתָם הַמְּטֵעִית שֶׁהַכֹּל עַל פִּי הַטְּבַע, וְכֵאלּוֹ אֵין שׁוֹם רְצוֹן, חֵם וְשָׁלוֹם, וְאֶפְלוּ הָאוֹתוֹת נוֹרְאוֹת שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מְשִׁימִים הַכֹּל בְּתוֹךְ דְּרָךְ הַטְּבַע. וְהַחֲכָמִים הִלְלוּ הֵם בְּחִינַת חַיּוֹת רָעוֹת, וְהֵם דּוֹרְסִים וְטוֹרְפִים רַבִּים מְבַנִּי עִמָּנוּ, שֶׁטּוֹעִים גַּם כֵּן אַחֲרֵיהֶם וְסוֹבְרִים כְּמוֹתָם, כְּאֵלוֹ הַכֹּל עַל פִּי חַיּוֹב הַטְּבַע, חֵם וְשָׁלוֹם, וְכִשְׁהֵם מִתְגַּבְּרִים, אֲזִי קוֹל שִׁאֲנָתָם עוֹלָה וּמִתְגַּבֵּר עַל קוֹל הַקְּרִיאָה שֶׁל יוֹם טוֹב, שֶׁקוֹרֵא אֶת הַרְצוֹן, וְאֲזִי נִשְׁכַּחַת שְׂמֻחַת יוֹם טוֹב, חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי עֶקֶר שְׂמֻחַת יוֹם טוֹב – עַל-יְדֵי הַתְגַּלוֹת הַרְצוֹן כַּנִּל. וְזֶה בְּחִינַת (שָׁם ע"ד): **שִׁאֲגוּ צַרְרִיךְ בְּקֶרֶב מוֹעֲדֶךָ, שָׁמוּ אוֹתוֹתָם אֲתוֹת – שִׁשְׁאֲגַת הַצּוֹרְרִים,** דְּהֵינּוּ קוֹל הַחַיּוֹת רָעוֹת, שֶׁהֵם חֲכָמֵי הַטְּבַע, נִכְנָס בְּקֶרֶב הַמוֹעֲדִים מִמָּשׁ, הֵינּוּ בְּתוֹךְ קוֹל הַקְּרִיאָה שֶׁל יוֹם טוֹב, שֶׁמְכַרִּיז וְקוֹרֵא אֶת הַרְצוֹן כַּנִּל, וְשִׁאֲגַת הַצּוֹרְרִים נִכְנָס בְּתוֹכָם מִמָּשׁ, וְשׁוֹאֲגִים בְּקוֹלָם, שֶׁהַכֹּל רַק עַל פִּי חַיּוֹב הַטְּבַע, חֵם וְשָׁלוֹם, כְּפִי סֵדֵר אוֹתוֹת הַשָּׁמַיִם. וְזֶה: **שָׁמוּ אוֹתוֹתָם אֲתוֹת – שֶׁמְשִׁימִים אוֹתוֹת הַשָּׁמַיִם לְאוֹתוֹת,** שֶׁאוֹמְרִים שֶׁהַכֹּל רַק עַל פִּי אוֹתוֹת הַשָּׁמַיִם כְּפִי חַיּוֹב הַטְּבַע, חֵם

עמו מעיון לעיון, עד שנכנס בעיון דק מאד, עד שרוצה להטיל פגם, חם ושלום, בשרש הרצון ולכפר שם, חם ושלום, כאלו אין רצון כלל, חם ושלום:

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"מ:

ג הצדקה מרחבת כל הפתחים של הקדשה שכשאדם נכנס באיזה דרך ועבודה מעבודה ה' אז הוא צריך לפתח שם פתח לכנס באותו הדרך, ובשביל זה כל ההתחלות קשות ועל-ידי הצדקה מרחיב הפתח. ואפלו כשיש כפר פתח הצדקה מרחבת ופותחת ביותר כל הפתחים של הקדשה, ועל כן קדם כל מצוה ועבודה טוב לתן צדקה כדי להרחיב פתח הקדשה שצריך לעשות בעבודתו ולא יהיה קשה וכבד עליו כל-כך לכנס בהם:

ד התחלת הצדקה הוא קשה וכבדה מאד. אבל התועלת של הצדקה גדול מאד מאד. כי צרכי הגוף הם רבים מאד. ואפלו ההכרחיות הם רבים מאד אכילה ושתייה ומלבושים ודירות והם מונעים את האדם מאד מאד מעבודת הבורא יתברך. ועל-ידי הצדקה מתבטלים כל אלו המניעות. כי על-ידי צדקה זוכה שישפיע חסדו יתברך עד שלא יצטרך לעשות שום עסק ומלאכה בשביל פרנסה רק תהיה מלאכתו נעשית על-ידי אחרים והוא יעסק בעבודתו יתברך:

ה רב החסד אי אפשר לקבל כי אין יכולין לקבל רב טובה וצריך לעשות כלי וצנור לקבל על ידו את החסד, ועל-ידי יראה נעשה כלי וצנור לקבל על ידה את החסד:

סדר ימני מוהר"ן הי"מ:

פב ואני בבואי מאומין לביתי אחר ראש-השנה זה, אז התחלתי

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'עח ז'צמ"ל "צדק צדק" מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל

לִישָׁב אֶת עֲצְמִי מִה לַעֲשׂוֹת עֵתָה כִּי בְּכָל הַשָּׁנָה שְׁעֵבְרָה הָיִיתִי
טָרוּד בְּעֵסְקֵי הָעֲזֹבוֹן שֶׁל רַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה וּבְעֵסְק הַהִדְפָּסָה
וְהַכְרָחָתִי לְטַלְטֵל עֲצְמִי וּלְנַסֵּעַ הַרְבֵּה לְכָאן וּלְכָאן וְאִף שֶׁהָיָה עֵסְק
גָּדוֹל וְנִסְיָעוֹת שֶׁל מְצוּחָה אֲבָל עַל כָּל פְּנִים מִחֲמַת הַטַּלְטוּל לֹא
הָיִיתִי יָכוֹל לְקַבֵּעַ עֲצְמִי עַל הַתּוֹרָה בְּשַׁעוֹרִים קְבוּעִים וּבִדְאִי גַם
בְּאוֹתָהּ הַשָּׁנָה שְׁעֵבְרָה הָיוּ לִי רַבּוֹת מִחֲשָׁבוֹת בְּלִי שְׁעוֹר מָה
עוֹשִׂין עֵתָה אַחַר שְׁכָבָר נִסְתַּלַּק הוּד לְבִי וּמִשְׁגָּבִי וְכָל מָה שְׁעֵבֵר
עָלַי בְּמִחְשָׁבָה דְּבוֹר וּמַעֲשֵׂה בּוֹדְאִי אִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר כָּלֵל אֲדָּ
מִחֲמַת טְרוּדוֹתַי בְּשָׁנָה זֹאת לֹא יָכַלְתִּי לְקַבֵּעַ עֲצְמִי עַל הַתּוֹרָה
וּכְנִ"ל אֲבָל עֵתָה אַחַר רֵאשׁ הַשָּׁנָה תַּקַּע"ב הַנִּ"ל שְׁכָבָר גְּמַרְתִּי
הִדְפָּסַת הַסְּפָרִים הַנִּ"ל, הִתְחַלְתִּי לִישָׁב אֶת עֲצְמִי וְקַבַּעְתִּי לִי
שַׁעוֹרִים לְלַמֵּד וַיִּשְׁבְּתִי בְּבֵית־מִדְרָשׁ יֵשֵׁן דְּפָה וְלַמְדַּתִּי כְּפִי מִה
שְׁקַבַּעְתִּי לִי וְגַם פָּה הָיִיתִי מְטַלְטֵל מְדִירָה לְדִירָה כִּי לֹא הָיָה לִי
בֵּית וַיִּשְׁבְּתִי בְּשִׁכְנוֹת וּפְעַם אַחַת בַּחֲרָף בָּא אָדוֹן מֵאַנְשֵׁי חֵיל
וְהוֹצִיא אוֹתִי מִן הַבַּיִת וְהַכְרָחָתִי בְּתוֹךְ הַחֲרָף לְטַלְטֵל עֲצְמִי לְבֵית
אַחַר וּבְאַמַּת גַּם זֶה הָיָה לְטוֹבָה כִּי זֶה הַבַּיִת הָאֲחֵר הָיָה טוֹב יוֹתֵר
לְפָנַי בְּכַמָּה אֲפָנִים אֲבָל עַל כָּל פְּנִים הָיִיתִי מְטַלְטֵל וְהָיוּ לִי יוֹסוּרִים
מִהַדִּירוֹת וְעַקֵּר גָּדֹל עֲצָם הַיּוֹסוּרִים שְׁלִי בָּזָה שֶׁהִגִּיעוּ עַד הַנֶּפֶשׁ
הָיָה מִחֲמַת שְׁלֹא הָיָה לִי שׁוּם חֶדֶר מִיְחָד בְּשִׁבְיִל לְעֵסְק בּוֹ
בְּהַתְּבוּדוֹת, אֲשֶׁר זֶה הָיָה מְכָרַח לִי מְאֹד מְאֹד, אֲבָל לֹא זָכִיתִי
לָזֶה וְגַם בְּהִיוֹתִי בְּנַעֲמִירוֹב לֹא הָיָה לִי חֶדֶר מִיְחָד כְּרָצוֹנִי אֲדָּ אִף
עַל פִּי כֵּן מִחֲמַת שִׁישְׁבְּתִי בְּבֵית אָבִי זְקֵנִי זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה שֶׁהָיָה
בֵּית גָּדוֹל מְרוּחַ, מְצֵאתִי שָׁם בְּרַב פְּעָמִים מְקוֹם מִיְחָד אֲבָל בְּכָאן
שִׁישְׁבְּתִי בְּשִׁכְנוֹת הָיָה קָשָׁה לִי לְמַצֵּא מְקוֹם מִיְחָד וְהָיוּ לִי יוֹסוּרִים
גְּדוֹלִים מְזוּחַ, וְאִף עַל פִּי כֵּן הָיוּ לִי כַּמָּה עֲצוֹת בָּזָה בְּעֲזֵרַת הַשֵּׁם

יתברך, באשר כבר דברנו מזה הרבה אך איש כמוני בודאי היה צריך חדר מיוחד בפרט שהייתי צריך בכל פעם לעסק בכתיבת דבריו הקדושים וכו' שלזה צריכים בודאי חדר מיוחד אבל לא זכיתי לזה עדין וישבתי בבית המדרש ולמדתי בתמימות פוסק ושאר ספרי קדש ונעלם ממני ולא ידעתי שעדין אפשר גם עתה להאיר באיזה נפשות ישראל לעוררם לעבודת השם באמת כפי מה שקבלתי ממנו זכרונו לברכה אך אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק בי, כי דבריו הקדושים האמתיים שהשאיר בי דבורים חמים כגחלי אש היו באש עצור בעצמותי ונלאתי כלכל לא אוכל להתאפק, והייתי מספר ומדבר בתמימות עם בני הנעורים מהתכלית של זה העולם, ובתוך דברי הייתי מספר להם מעוזי נוראות נפלאות תורותיו ושיחותיו ומעשיותיו ועצם נוראות גדלת קדשותו וכו' ובכל זה היו לי תהלה לאל הרבה הרבה לספר דברים המשיבין ומחייין את כל נפשות השומעין וכו' וכו' עד שהתחילו דברי לכנס בלבם קצת ונתעורר לבם קצת לחשב על תכליתם הנצחית, עד שהיו משתוקקים לשמע ממני דברי אלקים חיים הנובעים ממעיני הישועה של אדוננו מורנו ורבנו הנורא זכר צדיק וקדוש לברכה וכל מה שעבר בזה בפרטות בכמה דרכים נפלאים ונוראים ונעלמים מאד מאד שעזרני השם יתברך בזה בכל יום ובכל עת, אי אפשר לבאר ולספר כלל אלו פיננו מלא וכו' אין אנו מספיקין וכו' והנה השם יתברך יודע קטנותי ושפלותי שהייתי בעיני ולא עלה על דעתי שיהיה לי כח לקרב אנשים לעבודתו יתברך אך בכל עת שדברתי ממנו זכרונו לברכה ומתורותיו ושיחותיו הקדושות נתעוררתי כישן וראיתי שאף על פי כן אין מי שיודע דבורים אלה לאמתן כמוני השפל

וּבְתוֹךְ כֶּךָ נִזְכַּרְתִּי מַה שָּׂרַבְנוּ אָמַר לִי כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה לְשׁוֹנוֹת
 שָׂרַצוּנוּ שְׂאֵקָרֵב נִפְשׁוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְחִזְקָנִי בָּזָה בְּכַמָּה וְכַמָּה
 לְשׁוֹנוֹת וְכוּ' וְכוּ' וְעַל יְדֵי זֶה נִתְחַזְקְתִּי בְּכָל פֶּעַם וְאַחַר כֶּךָ חֲזַר
 וְנִחַלְשׁ דַּעְתִּי כָּל כֶּךָ עַד שֶׁכִּמְעַט שָׁכַחְתִּי בְּכָל הַתְּחִיזוֹת וְאַחַר
 כֶּךָ כְּשֶׁעֲזַרְנִי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּפָרֵט בְּעֵת שֶׁדִּבַּרְתִּי עִם אַנְשֵׁים
 מֵאַמְתָּתוֹ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה חֲזַרְתִּי וְנִזְכַּרְתִּי וְכֵן הָיָה כַּמָּה פְּעָמִים
 וְהִנֵּה כְּבָר יָדוּעַ לָנוּ שְׂאֵחֵרֵי כָּל רַבּוֹי הַדְּבֹרִים שֶׁמְדַבְּרִים עִם
 אַנְשֵׁים מִהַתְּכַלִּית וּמְעוֹרְרִים אוֹתָם לָשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, עִם כָּל
 זֶה לְפַעֵל אֵיזָה פְּעֵלָה אֲצֵלָם אֲפִלוּ כְּחוּט הַשְּׁעָרָה זֶה קָשָׁה מְאֹד
 מְאֹד כִּי לְבַעַל בְּחִירָה קָשָׁה מְאֹד לְעֹזֵר (כְּמִבְּאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר (חַיִּי מוֹחֵר"ן
 קצו)) אֲבָל אֵף עַל פִּי כֵן אָנוּ מְחִיבִים כָּל אֶחָד לְדַבֵּר עִם חֵבְרוֹ
 בִּירֵאת שָׁמַיִם, וְהַטּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה, הַשּׁוֹמֵעַ יִשְׁמַע וְהַחֲדִל יִחְדַּל
 וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרָנָם לְבָרְכָה (שִׁבְתַּת נ"ה) אִם לְפָנֶיךָ גָּלוּי
 לְפָנֵיהֶם מִי גָּלוּי:

סֵדֶר לְקוֹטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

לו צָרִיךְ כָּל אֶחָד לַחֲזוֹר וּלְבַקֵּשׁ מְאֹד וּלְהַתְּפַלֵּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
 הַרְבֵּה, שְׂיִזְכֶּה לְהַתְּקַרֵּב לְצַדִּיק אֲמֵת שְׂיִהְיֶה גָּדוֹל בְּמַעֲלָה כָּל כֶּךָ
 שְׂיִוָּכַל לְהַכְנִים בּוֹ הַשָּׂגוֹת אֱלֹהוֹת שְׂיִזָּה עֵקֶר הַתְּכַלִּית. כִּי הַשָּׂגוֹת
 אֱלֹהוֹת אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג כִּי אִם עַל יְדֵי כַּמָּה צְמֻצוּמִים שֶׁהֵם
 בְּחִינַת הַקְּדָמוֹת וְסִבּוּבִים נִפְלְאִים שֶׁהַצַּדִּיק הָאֲמֵת מְסַבֵּב עִם כָּל
 אֶחָד כְּפִי עֲרֻכּוֹ עַד שְׂיָבֹא לְהַשָּׂגוֹת אֱלֹהוֹת. עַל כֵּן אֵי אֶפְשָׁר לָבוֹא
 לָזֶה כִּי אִם עַל יְדֵי רַבִּי אֲמֵתִי הַמְּפֹלָג בְּמַעֲלָה מְאֹד (שֵׁם ל).

לח צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ אַחֵר הַרְבֵּי הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר, כִּי צָרִיכִין לָזֶה רַבִּי גָּדוֹל
 מְאֹד שְׂיִוָּכַל לְהָאִיר גַּם בְּכָה הַשָּׂגוֹת אֱלֹהוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְכָל מַה שֶּׁהוּא
 קָטָן בְּיוֹתֵר, הוּא צָרִיךְ רַבִּי גָּדוֹל בְּיוֹתֵר שְׂיִהְיֶה אֲמֵן נִפְלְאָה כְּזֶה

שְׂיֹכַל לְהִלְבִּישׁ שֶׁכֶּל עַלְיוֹן כְּזֶה דְּהֵינּוּ הַשְּׁגָתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, לְקַטֵּן
 וּמְרַחֵק כְּמוֹתָיו. כִּי כָּל מֶה שֶׁהַחֹלָה נִחְלָשׁ בְּיוֹתֵר, הוּא צָרִיךְ רוֹפֵא
 גָּדוֹל בְּיוֹתֵר. עַל כֵּן אֵל תִּטְעֶה לֹאמֹר דֵּי לִי אִם אֶהְיֶה מִקְרָב אֲצֵל
 אִישׁ כָּשֶׁר פָּשׁוּט הַמְּחֻזָּק בִּירֵאת ה' וְנִכְבָּד קִצָּת, וְלָמָּה לִי לְבַקֵּשׁ
 גְּדוּלוֹת וּלְחִזֹּר אַחֲרֵי הַצְּדִיק הַגָּדוֹל דִּיקָא, הֲלוֹאִי שְׂאֶהְיֶה מִתְחַלָּה
 כְּמוֹ אִישׁ כָּשֶׁר הֵזִה (כְּמוֹ שְׂטוּעֵינן בְּזֶה כְּפֶה אֲנָשִׁים). אֵל תִּטְעֶה לֹאמֹר כֵּן
 כִּי אֲדַרְבָּא כָּל אֶחָד כְּפִי מֶה שִׁיּוּדַע בְּנַפְשׁוֹ גָּדֵל פְּחִיתוּתוֹ וְגָדֵל
 רַחוּקוֹ שֶׁנִּתְרַחֵק מְאֹד מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ כֵּן הוּא צָרִיךְ דִּיקָא
 לְהִתְקַרֵּב לְהַרְבִּי הָאֵמֶת הַגָּדוֹל בַּמַּעֲלָה מְאֹד מְאֹד. כִּי כָּל מֶה
 שֶׁהוּא קָטָן בְּיוֹתֵר הוּא צָרִיךְ רַבִּי אֲמִתִּי גָּדוֹל בְּיוֹתֵר כַּנִּ"ל (שם).

לֹט צָרִיךְ לְקַבֵּל תּוֹכְחָה שֶׁל צְדִיקֵי אֵמֶת, וְאִם עַל פִּי שֶׁהַתּוֹכְחָה
 שְׁלָהֶם הוּא לְפַעְעָמִים בְּדַרְךְ בְּזִיוֹן, אִם עַל פִּי כֵּן צְרִיכִין אָנוּ לְקַבֵּל
 תּוֹכְחָתָם. כִּי הַצְּדִיקִים הֵם סוֹבְלִים צַעַר גָּדוֹל מֵאֲתָנוּ. כִּי כָּל
 הָעֶסְקִים וְשִׁיחַת חֲלִין שְׁלָנוּ הוּא בּוֹדֵאֵי רָעָה אֲצֵלָם אֵךְ אֲפִלּוּ גַם
 טוֹבֵתָנוּ שֶׁהִיא הַתְּפִלָּה שְׁלָנוּ שֶׁהוּא בְּעֶרְכָּנוּ טוֹב, הוּא גַם כֵּן רָעָה
 אֲצֵלָם, כִּי תְּפִלָּתָנוּ מְבַלְבֵּלֶת אוֹתָם מְאֹד מִחֲמַת שֶׁהִיא מְעַרְבֶּבֶת
 בְּמַחְשָׁבוֹת זְרוֹת וּבְלִבּוֹלִים הַרְבֵּה, וּמִחֲמַת זֶה הֵם מוֹכִיחִים אוֹתָנוּ
 לְפַעְעָמִים בְּדַרְךְ בְּזִיוֹן. אֲבָל אָנוּ צְרִיכִים לְקַבֵּל תּוֹכְחָתָם, וְעַל יְדֵי
 זֶה זוֹכִין לְחֶסֶד, וְעַל יְדֵי זֶה מְכַנֵּיעֵין וּמְשַׁפִּילִין חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת
 וּמְשַׁלֵּת הָעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמְזֹלוֹת וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין לְהַעֲלוֹת
 הַחֲכָמָה וְהַשֶּׁכֶל שֶׁעַל יְדָהּ בָּאִין לְהַשְׁגוֹת אֱלֹהוֹת (שם לא).

סדר ספורי מעשיות הימני:

וְאַחֲרֵי כֵן נַעֲשֶׂה תַּכְף יוֹם וְהַסְתַּכְלוּ, וַיֵּרְאוּ וְהֵנַח הַבְּהֵמוֹת שֶׁל זֶה
 עוֹמְדִים, וְגַם הַסּוּם שֶׁל זֶה עוֹמֵד וַיֵּרְדוּ, וְהַתְּחִילוּ לְרֹדֵף זֶה אַחֲרֵי
 הַבְּהֵמוֹת, וְזֶה אַחֲרֵי הַסּוּם וְהַבְּהֵמוֹת הָיוּ בּוֹרְחִים לְהִלָּן יוֹתֵר, וְהוּא

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'פב ✧ צִמְרֵן מְנוּחָה רַחֲמֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכַל"ג ✧
✧ צִמְרֵן מְנוּחָה רַחֲמֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכַל"ג ✧
✧ צִמְרֵן מְנוּחָה רַחֲמֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכַל"ג ✧

רוֹדֵף וְכוּ' כַּנ"ל וְכֵן הַשְּׁנִי רָדַף אַחַר הַסּוּם וְהַסּוּם בּוֹרַח, עַד שֶׁנִּתְרַחֲקוּ וְנִתְעוּ זֶה מִזֶּה.

בְּתוֹךְ כֶּךָ מֵצֵא שֵׁק עִם לְחֵם וְזֶה חָשׁוּב בְּיָדָי מְאֹד מְאֹד בְּמִדְבָּר וְלָקַח הַשֵּׁק עַל כְּתֵפוֹ, וְהִלֵּךְ אַחֲרֵי הַבְּהֵמוֹת בְּתוֹךְ כֶּךָ פָּגַע בְּאָדָם אֶחָד וְנִתְבַּהֵל מִתְחִלָּה אֵךְ אַף־עַל־פִּי־כֵן הָיָה לוֹ לְנַחֲמָה קִצָּת, מֵאַחַר שֶׁמֵּצֵא כָּאֵן אָדָם וְשָׂאֵל אוֹתוֹ הָאָדָם: "אֵיךְ בָּאתָ לְכָאֵן?" חָזַר הוּא וְשָׂאֵל אֶת הָאָדָם הַזֶּה: "אֵיךְ בָּאתָ אֶתָּה לְכָאֵן?" הַשֵּׁיב לוֹ: "אֲנִי, אֲבוֹתִי וְאֲבוֹת אֲבוֹתַי נִתְגַּדְּלוּ כָּאֵן אֵךְ אֶתָּה־אֵיךְ בָּאתָ לְכָאֵן, כִּי לְכָאֵן לֹא יָבוֹא כָּלֵל שׁוּם אָדָם מִן הַיְשׁוּב" וְנִתְבַּהֵל, כִּי הֵבִין שֶׁאֵין זֶה אָדָם כָּלֵל מֵאַחַר שֶׁאָמַר שֶׁאֲבוֹת אֲבוֹתָיו נִתְגַּדְּלוּ כָּאֵן, וְאָדָם מִן הַיְשׁוּב אֵינוֹ בָּא לְכָאֵן עַל כֵּן הֵבִין שֶׁבְּיָדָי אֵין זֶה אָדָם כָּלֵל אֵךְ אַף־עַל־פִּי־כֵן לֹא עָשָׂה לוֹ כָּלֵל וְקָרְבוֹ (הֵינּוּ שְׂזֵה הָאָדָם הַיֵּעַר לֹא עָשָׂה שׁוּם רָעָה לָזֶה שֶׁהִלֵּךְ אַחֲרֵי הַבְּהֵמוֹת, שֶׁהוּא בֶּן הַמֶּלֶךְ הָאֱמֶת שֶׁנִּחְלַף כַּנ"ל) וְאָמַר לוֹ: (הֵינּוּ אָדָם הַיֵּעַר לְבֶן הַמֶּלֶךְ הָאֱמֶת) מָה אֶתָּה עוֹשֶׂה כָּאֵן? הַשֵּׁיב לוֹ שֶׁהוּא רוֹדֵף אַחַר הַבְּהֵמוֹת כַּנ"ל אָמַר לוֹ הָאָדָם הַנ"ל: חֲדַל לָךְ לְרָדֵף אַחֲרֵי הָעוֹזְנוֹת! כִּי אֵין זֶה בְּהֵמוֹת כָּלֵל, רַק הָעוֹזְנוֹת שֶׁלָּךְ הֵם מוֹלִיכִים אוֹתָךְ כֶּךָ דֵּי לָךְ כְּבָר קִבַּלְתָּ אֶת שֶׁלָּךְ, הֵינּוּ הָעֲנָשׁ שֶׁלָּךְ כְּבָר קִבַּלְתָּ, וְעַתָּה חֲדַל לָךְ מִלְרָדֵפֶם עוֹד בּוֹא עִמִּי וְתָבוֹא לְמָה שִׁיְאֹת לָךְ וְהִלֵּךְ עִמּוֹ וְנִתְיָרָא לְדַבֵּר עִמּוֹ וְלִשְׂאֵלוֹ כִּי אָדָם כְּזֶה־פֶן יִפְתַּח פִּיו וַיְבַלְעֵנוּ (הֵינּוּ שְׂזֵה הַבֶּן הַמֶּלֶךְ הָאֱמֶת הִלֵּךְ עִם הָאָדָם הַיֵּעַר הַזֶּה, וְהָיָה מִתְיָרָא לְדַבֵּר עִמּוֹ וְלִשְׂאֵל אוֹתוֹ דְּבָר, פֶּן יִפְתַּח פִּיו וַיְבַלְעֵנוּ כִּי הֵבִין שֶׁאֵין זֶה אָדָם כָּלֵל) וְהִלֵּךְ אַחֲרָיו.

סֵדֶר שְׁלֹחַן עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

(ד) בַּהֲמוֹת הַיְדוּעוֹת לְלוֹן חוּץ לְתַחוּם וְנִמְצְאוּ בַעִיר בְּיוֹם שְׁנֵי אֲנִי אֹמֵר שְׂמָא מִבְּעַרְבֵי הַכְּנִיסָן וְחוּץ לְחוּמָה לָנוּ וּמוֹתְרוֹת וְכֹל שְׂכָן

השחוטות בבוקר שחזקה מבערב הכניסן לתוך התחום: (ה) עגל שנולד ביו"ט מותר לשחטו אם האם עומדת לאכילה והוא דקים ליה בגויה שכלו לו חדשיו: הגה ובעינן גם כן שהפרים על גבי קרקע (טור והרא"ש) דחיישינן שמא יראה בו ריעותא באיברים הפנימיים ונמצא שחט ביו"ט שלא לצורך כן נראה לי מדברי הרא"ש והטור ואם היו שבת ויו"ט סמוכים זה לזה נולד בזה מותר בזה: (ו) בהמה מסוכנת שירא שמא תמות והוא אכל כבר ואין צריך לה אסור לשחטה אלא א"כ יש שהות ביום כדי לאכול ממנה כזית צלי מבע"י (ואפילו אין שהות לנתחה ולבדקה תחלה) (טור) וכשיש שהות ביום ושחטה אינו נוטל עורה אלא אם כן שייר ממנו אבר אחד ומביאו עמו: הגה ויש אומרים דאין להפשיטה כלל אלא א"כ שחטה לצורך יום טוב וכך ראוי להורות (הגהות אלפסי פרק אין צדין): (ז) אם שחט בהמה בשדה לא יביאנה במוט או במוטה כדרך שעושה בחול אלא יביאנה בידו איברים איברים: (ח) עוף שנדרס ברגלים ויש לחוש שנתרסקו איבריו ולכן צריך שהייה מעת לעת ובדיקה אחר שחיטה מותר לשחטו ביום טוב ולא חיישינן שמא ימצא טריפה אע"ג דאתיליד ביה ריעותא: (ט) בכור בזמן הזה שאינו יכול לשחטו בלא מום אין חכם יכול לראותו ביום טוב אם יש בו מום ואפילו אם עבר וראהו ומצא שיש בו מום אינו יכול לשחטו אבל אם נולד במומו ועבר וראהו נשחט על פיו ואם ראה המום מערב יום טוב וראה שהוא מום שראוי לישחט עליו יכול לחקור עליו ביום טוב אם נפל בו המום מאליו ומתירו: הגה ואם נפל בכור לבור אסור להעלותו דהא אינו ראוי לשחטו אלא עושה לו פרנסה במקומו (רמב"ם פ"ב): (י) אותו ואת בנו שנפלו לבור מעלה את הראשון על מנת לשחטו ואינו שוחטו וחוזר ומערים ומעלה את השני רצה זה

שוחט רצה זה שוחט: (יא) בהמה חציה של נכרי וחציה של ישראל יכולים לשחטה ביום טוב ואפילו יש להם שתים יכול לשחוט שתיהן: (יב) השוחט בהמה ביום טוב אינו רשאי לתלוש הצמר לעשות מקום לסכין אלא מפנהו (בידו ב"י) ומושכו אילך ואילך ואם נתלש נתלש: (יג) השוחט את העוף לא ימרוט את הנוצה כדי לעשות מקום לסכין: (יד) לא ישחוט אדם חיה ועוף ביום טוב אלא אם כן יש לו עפר מוכן מבעוד יום ואם עבר ושחט אם יש לו דקר (פי' כעין יתד של ברזל שחופרין בו את הקרקע) נעוץ מבעוד יום בעפר תיחוח מכסהו בו (ואפילו היה צריך לכמה דקירות שרי) (ב"י): (טו) אפר כירה שהוסק מערב יום טוב מותר לכסות בו אבל אם הוסק ביום טוב אסור אא"כ הוא חם שראוי לצלות בו ביצה ואם שחט מותר לכסות בו אע"פ שאינו ראוי לצלות בו ביצה (ומיהו עדיף טפי לכסות בדקר נעוץ בעפר תיחוח אם יש לו) (ב"י בשם הרא"ש וטור): (טז) הכנים עפר הרבה לביתו לצורך גינתו והוא כנוס במקום אחד מותר לכסות בו שכל זמן שהוא צבור דעתו עליו לכל מה שיצטרך אבל אם הכנים מלא קופה לצורך גינתו לא שמאחר שהוא מועט בטל:

סדר לקיטת התפלות הימני:

קב: ותורינו ותדריכנו באמתך ותלמדנו האמת לאמתו כרצונך הטוב באמת, איך להתנהג בענין התעניתים רחם עלי למען שמך, רחם עלי למען חסדיך הרבים והעצומים, רחם עלי למען לבד, פי יש לך רחמים רבים מאד מאד שהם מספיקים לרחם גם עלי עליונים ותחתונים אתה נושא ברחמיה, וכבר השפעת רחמים רבים בעולם, וכבר עזרת בעולם כמה וכמה צדיקים וחסידים ויראים ותמימים וכשרים ובעלי תשובה הרבה שהיו בעולם עד הנה, "אספרם מחול ירבון", אשר עזרתם ברחמיה,

לְשִׁבֵר וּלְבַטֵּל הַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה, וְלַצֵּאת מֵאַפְלָה לְאוֹרָה וּגְאֻלָּתָם
 וּפְדִיתָם בְּרַחֲמֶיךָ וּבְזִרוּעַ עֲזֶיךָ מִגְּלוֹת הַנֶּפֶשׁ עַד שְׁזָכוּ לְמַה שְׁזָכוּ
 כִּי לֹא־רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ לֹא הָיָה לָהֶם כַּח לַעֲמֹד כְּנֶגֶד מְצוּלַת יָם
 שֶׁל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה: 'בְּכָל
 יוֹם יֵצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְגַּבֵּר עָלָיו, וְאֵלְמָלֵא הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹזְרוֹ
 הָיָה נוֹפֵל בְּיָדוֹ':

קִבְּג: זָכָה אוֹתִי גַם בֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וְאִם
 בְּעוֹזוֹנוֹתֵי הַרְבִּים אֲנִי מִתְרַפֶּה בְּמִלְאֶכֶת שָׁמַיִם מְאֹד, וְאִינִי מִתְגַּבֵּר
 בְּעִבּוּדַת ה' כָּלֵל, אֲשֶׁר מֵעוֹלָם לֹא זָכָה אָדָם כְּמוֹנִי לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 בְּאַמֶּת, הֲלֹא אַתָּה עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בְּכָל עֵת, וְאַתָּה מְחַדָּשׁ בְּכָל יוֹם
 וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר, וְאַתָּה מְרַחֵם
 בְּכָל עֵת עַל יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים וַחֲסָדִים חֲדָשִׁים רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמִים
 נִפְלְאִים, בְּרַחֲמִים חֲדָשִׁים שֶׁלֹּא נִתְּגַלוּ עַדִּין מֵעוֹלָם, בְּזִכּוֹת
 הַצְּדִיקִים הַקָּדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה, בְּאִפְּן שֶׁאֲזָכָה מֵעַתָּה לָשׁוּב
 לְדֶרֶךְ הַחַיִּים בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ וְאֵל תִּנְיַחֲנִי לְתַעוֹת עוֹד בְּדַרְכֵי
 נְבוֹכִים וּמְבַלְבָּלִים שְׂאִינָם כְּרַצוֹנְךָ, וְלֹא אֵלֶיךָ עוֹד חֹשְׁכִים אֲבַטֵּחַ
 בְּשֵׁם ה' וְאֲשַׁעֵן בְּאֵלְקָי אֵל תִּתְעַנֵּי ה' מִדַּרְכֶיךָ אֵל תִּקְשִׁיחַ לְבִי
 מִירְאֶתְךָ, כִּי מִמֶּךָ הֵכֵל וְאַתָּה "כֹּל תוֹכֵל וְלֹא יִבְצֵר מִמֶּךָ מְזֻמָּה"
 קִדְּשׁ וּמַהֲרֵךְ אֶת מַחְשַׁבְתִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, זְכַנִּי לְדֶרֶךְ הָאֱמֶת
 לְאַמְתּוֹ, הֵן לִי תִקְוָה וְלֹא אוֹבֵד עוֹד כָּלֵל, עֲזֹרְנִי לְהִיּוֹת כְּרַצוֹנְךָ
 בְּאַמֶּת, וְאֲזָכָה לְתַקֵּן אֶת כָּל אֲשֶׁר שִׁחַתְתִּי וְתִזְכְּנִי שֶׁתְּהִיָּה אֲכִילָתִי
 תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, בְּקִדְּשָׁה וּבִטְהָרָה גְּדוּלָה, וְאֲזָכָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה
 תָּמִיד:

קִכְּד: וּבִכֵּן תִּרְחַם עָלֵינוּ מָלֵא רַחֲמִים, וְתִצִּילֵנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ אוֹתָנוּ
 וְאֶת כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל מִרְבָּנִים וְדִינִים שְׂאִינָם כְּשָׂרִים וְהַגּוֹנִים

זִיק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'פו - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בְּמַעֲשֵׂיהֶם כִּי אֶתָּה יוֹדֵעַ אֶת כָּל מַה שֵּׁהֶם גּוֹרְמִים לָנוּ בְּעוֹזְנוֹתֵינוּ
הָרַבִּים, וְאִין מִי שִׁיעָמַד בְּעַדְנוּ, כִּי אִין בָּנוּ כַח וּגְבוּרָה לְהַכְנִיעֵם
וְלְהַשְׁפִּילָם אֲנֵא ה' בְּרַחֲמֵיךָ הָרַבִּים, הַמְּלִיךְ הַמְּשַׁפֵּט, וְכֵנוּ לְמַשְׁפָּט
דְּקֻדְשָׁהּ, וְהַצִּילָנוּ מִדֵּינִים וּרְבָנִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים הַמְּקַלְקְלִים אֶת
הַמְּשַׁפֵּט וּפּוֹגְמִים בַּמְּרַכָּבָה הָעֲלִיּוֹנָה בְּכַסְאוֹת לְמַשְׁפָּט אֲשֶׁר שָׁם
הָאֲהָבָה הַקְּדוּשָׁה שׁוֹרָה, וְעַל יְדֵי זֶה נוֹפְלִים אֲהָבוֹת נְפוּלִין מִשָּׁם
וּמְכַנְּסִים תַּאֲוֹת נְאוּף בְּעוֹלָם, וּמְבִיאִין חֵם וְשָׁלוֹם טְמֵאת מְקַרָּה
לְיָלָה עַל יְדֵי עוֹוֹת דֵּינָם:

קְכָה: אֲנֵא רַחוּם צְדִיק, ה' אוֹהֵב מְשַׁפֵּט, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, אֶתָּה
יוֹדֵעַ מַה שֵּׁיֵשׁ לָנוּ מִעֲצָמֵנוּ מַה שֶּׁתַּאֲוֹת גּוֹפְנוּ רוֹדְפִים אַחֲרֵינוּ
בְּכָל עֵת עַד אֲשֶׁר נִכְשַׁלְנוּ וְאִין עוֹזֵר, אֵף גַּם זֹאת גּוֹרְמִים לָנוּ מַה
שֶׁגּוֹרְמִים הַפְּגָמִים הַנְּמַשְׁכִּין מִכְּלָיוֹת הָעוֹלָם רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם,
עָלֶיךָ הַשְׁלַכְנוּ אֶת יְהֻבֵינוּ, הַצִּילָנוּ שְׂמֵרְנוּ בְּרַחֲמֵיךָ שְׁלֵא יִזִּיק לָנוּ
כָּל עוֹוֹת מְשַׁפֵּט, וְתַצִּילָנוּ מֵאֲהָבוֹת הַנְּפוּלִין, וְנִזְכָּה לְהַעֲלוֹת
וּלְבָרֵר אֶת כָּל הָאֲהָבוֹת לְהַעֲלוֹתָם וּלְהַחֲזִירָם אֶל שְׂרָשָׁם שֶׁבְּקֻדְשָׁהּ
בְּאַמַּת וְתַעֲזֹרְנוּ וְתִזְכְּנוּ לְתַקֵּן אֶת הַמְּשַׁפֵּט בְּקֻדְשָׁהּ וּבְטַהָרָה
גְּדוּלָּה בְּתַכְלִית הַתְּקוּן בְּשִׁלְמוֹת, וְתַהֲיֶה עִמָּנוּ תְּמִיד, וְתַשְׁמְרֵנוּ
וְתַעֲזֹרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁלֵא נִפְגַּם אֶת הַתְּפִלִּין וְהַמַּחִין שְׁלָנוּ וְלֹא יַעֲלֶה
אֶל הַמַּחֲלָחוֹת וְשִׁמְנוֹנִיּוֹת רָעוֹת שֶׁהֶם בְּחִינַת טַפַּת עֲשׂוֹ
וְיִשְׁמְעֵאל:

קְכוּ: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֶתָּה יוֹדֵעַ שְׂאִין בִּי דַעַת אֵיךְ לְהַתְּפִיל עַל
זֶה רַק עָלֶיךָ לְבַד אֲנִי מִשְׁלִיךְ יְהֻבִי, "שְׁפִטְנִי [אַלְקִים] (ה') וְרִיבָה
רִיבִי מִגּוֹי לֹא חָסִיד, מֵאִישׁ מְרָמָה וְעוֹלָה תְּפִלְטְנִי שְׁפִטְנִי כְּצַדִּיקָה
ה' אֱלֹקֵי וְאֵל יִשְׁמְחוּ לִי צֶדֶק וּמְשַׁפֵּט מִכּוֹן כְּסֵאף חֶסֶד וְאַמַּת יְקַדְּמוּ
פָּנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ מְשַׁפֵּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תְּחַזִּינָה מִיִּשְׂרָאֵל" מְלֵא רַחֲמִים,

רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ לְבַד, אַף עַל פִּי שְׁעָשִׂינוּ מַה שְׁעָשִׂינוּ, עַד
אֲשֶׁר אֵין לָנוּ חֵם וְשָׁלוֹם שׁוֹם מְלִיץ יִשְׂרָאֵל אַתָּה ה' לְבַד תִּגַּן בְּעֵדְנוּ,
וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְיֵלְנוּ מִכָּל מַה שְּׂאָנוּ צָרִיכִים לְהִנָּצֵל בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת וְתִצְיֵלְנוּ מִשְׁגָּגוֹת וּמִזִּידִין וּמִרָדִים, בְּאִפְסָן שְׁנִזְכָּה לְתִקּוֹן
הַבְּרִית בְּאַמֶּת בְּאֵין מְלִיץ יִשְׂרָאֵל מִגִּיד פֶּשַׁע, תִּגִּיד לִיעֲקֹב דְּבַר
חֶק וּמִשְׁפָּט, וְצִדְקָנוּ בַּמִּשְׁפָּט הַמִּלְךְ הַמִּשְׁפָּט, הָאוֹחֵז בְּיַד מִדַּת
מִשְׁפָּט:

קְכוּ: עֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁנִזְכָּה לְקִישָׁר אֶת הַמְּרַכָּבָה הַקְּדוּשָׁה,
וְיִתְקַשְּׁרוּ יַחַד כָּל מְלֵאכֵי הַמְּרַכָּבָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהֵם מִיכָּאֵל מִיָּמִין,
וּמִשְׁמָאל גְּבַרְיָאֵל, וּמִלְּפָנִים אֲוִרְיָאֵל, וּמֵאַחֲוֹר רְפָאֵל, שְׁסִימָנָם
אַרְגָּמָן, אֲשֶׁר שֵׁם הָאֵהָבָה הַקְּדוּשָׁה שׁוֹרָה, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "אַפְרִיזוֹן
עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֵמָה מֵעֲצֵי הַלְבָנוֹן עֲמוּדָיו עָשָׂה כֶּסֶף רְפִידָתוֹ
זָהָב מְרַכָּבוֹ אֲרָגָמָן תּוֹכוֹ רְצוּף אֵהָבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלָּיִם" וְתִזְכְּנוּ
לִזְמַר תְּמִיד קִדְם הַשָּׁנָה בְּכַוְנָה גְּדוּלָה קִישוֹר הַמְּרַכָּבָה, שֶׁהוּא:
'בְּשֵׁם ה' אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל מִיָּמִינִי מִיכָּאֵל וּמִשְׁמָאלִי גְּבַרְיָאֵל וּמִלְּפָנֵי
אֲוִרְיָאֵל וּמֵאַחֲוֹרֵי רְפָאֵל וְעַל רֵאשֵׁי שְׁכִינַת אֵל' וְתִעֲזָרְנוּ בְּכַחֲךָ
הַגְּדוֹל לְקִישָׁר אֶת הַמְּרַכָּבָה הַקְּדוּשָׁה, עַד שְׁנִזְכָּה לְתִקּוֹן הַמִּשְׁפָּט,
וְיִתְתְּקֵנוּ "כְּסָאוֹת לְמִשְׁפָּט כְּסָאוֹת לְבֵית דָּוִד" וְנִזְכָּה לְתִקּוֹן
בְּשִׁלְמוֹת פָּגָם הָאֵהָבוֹת הַנְּפוּלִין, וְלֹא יִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם תִּאֲוָה רָעָה
הַנְּמִשְׁכֶּת מֵהָאֵהָבוֹת הַנְּפוּלִין וְתִזְכְּנוּ לְאֵהָבָה דְקִדְשָׁה, לְקַבֵּל עָלֵינוּ
תְּמִיד עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם בְּאֵהָבָה רַבָּה וְעֲזָה, וּבְשִׁמְחָה וְחֵדוּהָ
גְּדוּלָה וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְיֵלְנוּ תְּמִיד מִמְקָרָה לִילָה, וְתִזְכְּנוּ מִהֲרָה
לְתִקּוֹן הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמֶּת כְּרְצוֹנְךָ הַטוֹב: